

SUZANA TODOROVIĆ
Pedagoška fakulteta
Univerza na Primorskem
Cankarjeva 5, SI-6000 Koper
suzana.todorovic@upr.si

HIŠNA IMENA V BERTOKIH PRI KOPRU (NJIHOV IZVOR IN ANALIZA)

V prispevku¹ prikazujemo šestintrideset bertoških hišnih imen, ki smo jih v sodelovanju z istrskoslovensko govorečimi domačini zapisali med terensko raziskavo leta 2020. Iz analize izhaja, da so hišna imena obravnavanega kraja – glede na poimenovalno motivacijo – nastala iz osebnih lastnih imen, priimkov, geografskih imen, iz poimenovanj za poklice, iz poimenovanj za rastline in živali ter iz vzdevkov, npr. *pri Drejčkih*, *pri Marticih*, *pri Papečih*, *pri Tonetu šuštarju*, *pri Panankuli*, *pri Čuketih* ali *pri Trakajih*. Etimološka analiza je pokazala, da je večina imen romanskega izvora, kar priča o vplivu, ki ga je imela istrobeneščina na slovensko istrsko narečje, čeprav so skozi zgodovino v kraju sobivali vaščani slovanskih in romanskih korenin, ki so bili večinoma (vsaj) receptivno dvojezični.

1. Uvod²

Bertoki so razloženo naselje na severnem delu Šavrinskega gričevja na vznožju položnega in širokega flišnega hrpta, ki se spušča od Svetega Antona proti Koprskemu zalivu. Stara vas je strnjeno grajena v nizih ob cesti, novi deli naselja pa se razloženo širijo po pobočju. V kraju sta zaselka Prade in Arjol, v dolini reke Rižane je zaselek Rižana, ob izviru reke pa zaselek Sermin, kjer so našli sledove prazgodovinskega gradišča. V predelu Lazaret stoji župnijska cerkev Marijinega vnebovzjetja z značilnim beneškim zvonikom, ki jo je leta 1676 blagoslovil Francesco Zeno; na mestu današnje cerkve je najprej stala pokopališka kapela. Leta 1635 je kraj postal župnija. Njeno staro ime je bilo Rižan, kasneje so imenu doda-

¹ Besedilo je napisano z vnašalnim sistemom ZRCola (zrcola.zrc-sazu.si), ki ga je na ZRC SAZU v Ljubljani razvil Peter Weiss.

² Delo je napisano v okviru projekta *Lingvistička geografija Hrvatske u europskome okružju (LinGeH)*, ki ga financira Hrvatska zaklada za znanost (HRZZ), št. 3688.

li tudi Lazaret (it. *Lazzaretto*), saj se je tako imenoval ob cerkvi ograjen prostor iz 18. stoletja, v katerem je bila v času Beneške republike vojaška bolnišnica in kasneje grofovsko pristava. Naldini (2001: 294) piše, da so vanj v času nalezljivih boleznih odlagali kužne predmete, da bi jih razkužili, medtem ko so mrtve pokopavali na drugem mestu. Kasneje so bili omenjeni prostori rezidenca koprskih plemiških družin, ki so imele v okolici Bertokov svoja posestva. Na nizki ravnici ob morju so bile do leta 1911 soline, v katerih so delali domačini. Do agrarne reforme leta 1947 so bili lastniki obdelovalne zemlje grofje Scampini, Nobile in Toppolo, ki so imeli tu svoje kolone. Nekoč je bil to kmečki kraj z intenzivno vrtnarsko, vinogradniško in sadjarsko proizvodnjo – uspevali so zlasti grah, paradižnik, kumarice in bučke – danes pa postaja vse izrazitejše obmestno naselje Kopra (KLS 1968: 126; KLS 1995: 76; Pucer 2005: 69–70).

V preteklosti sta v Bertokih delovala bralno in pevsko društvo, še danes pa je aktivno kulturno društvo. Kraj je po drugi svetovni vojni dobil svoj združni dom, kjer delujejo številne organizacije. Tu ima sedež tudi Krajevna skupnost Bertoki in bertoška italijanska skupnost (Pucer 2005: 70).

Krajevno ime Bertoki (it. *Bertocchi*) je na zemljevidih zapisano od 17. stoletja dalje, in sicer leta 1620, leta 1680 in leta 1700 (Furlan 2020: 31).

O izvoru poimenovanja *Bertošan* M. Furlan (2020) pojasnjuje: »Toponim Bertoki/Bertocchi je nastal po slovenskem onomastičnem besedotvornem vzorcu slovanskega tipa iz slovenskega antroponima *Ber'tok* italijanskega izvora iz *Bertòcco*. V prebivalskem imenu slovenskega tipa *Bertošan*, f -ka, ki so ga prevzeli tudi istrsko beneško govoreči prebivalci Bertokov, se ohranja podatek, da je v slovenskem narečnem okolju ob *'Brtoki* v preteklosti obstajala tudi varianta *'Brtohi*, ki se danes potrjuje le v nekaterih govorih, med njimi v bertoškanskem in svetoantonskem *'Bərtəχə* = *'Bərtəχə*. Fonem *h = χ* je iz *k* nastal v slovenskem narečnem razvoju že v izglasju antroponima *Ber'tok*. V sodobni slovenski knjižni varianti toponima Bertoki in prebivalskega imena *Bertošan* je samoglasnik *e* posledica vpliva italijanske variante toponima *Bertocchi* in priimka *Bertòch*, ki je bil iz slovenskega antroponima prevzet pred redukcijo nenaglaščenega *e* in pred slovenskim narečnim naglasnim umikom tipa *otròk* > *'otrok*.«

Po podatkih Statističnega urada RS je leta 2020 v Bertokih živelo 994 ljudi, od tega 511 moških in 483 žensk. Po popisu iz leta 2018 so prebivalci Bertokov živeli v skupno 369 gospodinjstvih, ki so povprečno štela 2,6 člana (Statistični urad RS; http://pxweb.stat.si/pxweb/database/dem_soc/dem_soc.asp).

2. Bertoški narečji

V Bertokih živijo Istrani slovanskih in romanskih korenin – prvi govorijo slovensko istrsko narečje, drugi pa istrskobeneško narečje. Istrskobeneško govorno območje se v slovenskem delu Istre na zahodu razteza od Kolombana vzdolž obale do Dragonje – njegove skrajne vzhodne točke na Piranskem, od tod do vznožja Šareda, ki na Izolskem predstavlja konec istrskobeneškega in začetek šavrinskega govornega območja, vse do Bertokov, ki so njegova najvzhodnejša točka na Koprskem. Istrskobeneški areal na svoji vzhodni meji zajema še Hrvatine, Valmarin, Cerej, Premančan in se, ponovno, sklene z njegovo najsevernejšo točko, Kolombanom (Todorović 2019: 120). Bertoška istrobeneščina se nekoliko razlikuje od narečja, ki ga govorijo v Kopru, Izoli in Piranu, saj so bili Bertošani vedno gospodarsko odvisni od Trsta in so svoje narečje oblikovali po vzoru tržaške italijanščine. Razlika med istrobeneščino, ki jo govorijo v Kopru, Izoli, Piranu in drugih obmorskih krajih se od govora Bertokov in bližnjih Hrvatinih odraža predvsem v realizaciji fonemov *ś* ali *c*, *ž* ali *z* ter odprtosti naglašanih vokalov *o* in *e*; na primer v Kopru, Izoli, Piranu, Sečovljah in Strunjanu *p'jaša* 'trg' (Todorović 2016: 87), v Hrvatinih *pja'cal* (Todorović 2017: 101), v Bertokih *p'jaca* (Todorović 2018: 111), v Trstu *piaza* (Doria 1986: 460), v Miljah *p'jaša* (gradivo Milje);³ v Kopru, Izoli, Piranu, Sečovljah in Strunjanu '*bužo* '*dela kal'sina* 'apnenica' (Todorović 2016: 144; Todorović 2015: 131), v Hrvatinih in Bertokih '*bužo* '*dela kal'cina* (Todorović 2017: 154; Todorović 2018: 170), v Trstu *calzina* (Doria 1986: 116), v Miljah *kal'sina* (Todorović 2020a).

Slovensko prebivalstvo v kraju neguje govor, ki ga umeščamo v rižansko podnarečno skupino – ta skupaj s šavrinskimi govori tvori slovensko istrsko narečje. Logar (1996: 403) rižanski in šavrinski jezikovni areal loči s črto Koper–Marezi–Zazid, a njeno izhodišče ni ustrezno določeno, saj Koprčani niso nikoli govorili slovenskega narečja. V Bertokih se zaključuje istrskobeneško govorno območje na Koprskem in se obenem začenja slovensko narečno govorno območje. V zalednih krajih – Svetem Antonu, Dekanih, Pobegih, Čezarjih in drugih vaseh v notranjosti slovenske Istre – Istrani govorijo le slovensko narečje (Todorović 2018: 28).

V raziskavi smo se posvetili slovanskim domačim poimenovanjem, zato v nadaljevanju prilagamo osnovne fonetične posebnosti slovenskega bertoškega govora.⁴ V Bertokih ne slišimo več *y* iz *u* v dolgih in kratkih zlogih (na primer na Škofijah '*lyna* 'luna')⁵ – omenjeno značilnost so nekateri istrski govorci (po pri-

³ Neobjavljeno gradivo, ki ga hrani avtorica prispevka.

⁴ Pri prikazu smo se oprli na Logarjev način prikazovanja fonetičnih posebnosti slovenskih govorov (prim. Logar 1996: 86–92, 386–389).

⁵ Znak za mesto naglasa (ˈ) je postavljen pred naglašanim zlogom. Pri enozložnih besedah mesta naglasa nismo označevali.

čevanju starejših domačinov) opustili v začetku prejšnjega stoletja – prehod psl. *u* v *u* je po Logarju (1955) vsekakor sekundaren in je nadomestil nekdanji *y*; o tem pričajo velarni soglasniki pred *u* na primer v Bertokih *čuhərca* ‘kuharica’). Nekateri rižanski govori ohranjajo akanje – v Bertokih je pogosto, a ne vedno dosledno – na primer *kančurlō* ‘piskrovez’, *kampər* ‘krompir’, *nuənata* ‘dedka’, ampak *ko'mun* ‘občina’, *Bərtəhə* ‘Bertoki’, *Bərtəšanə* in *Bərtəšanə* ‘Bertošani’, *po'suəda* ‘posoda’; pri hišnih imenih, ki izkazujejo nenaglašeni *-o-*, ta vselej preide v *-a-*, npr. *Kolmo – pər* ‘Kolmata’, *Kolo – pər* ‘Kolata’. V večini istrskih govorov imamo torej *Marjo – Marjota* ali *Marjo – Marjeta*, v Bertokih (in nekaterih drugih bližnjih govorih) pa *Marjo – Marjata*.

V bertoškem govoru imamo *ə* oz. *i* in *ə* za kratkonaglašene *i*, *ě*, *u* (na primer *pət* ‘piti’, *tić* ‘ptica’, *bət* ‘biti’, *brəs* ‘brez’, *krəχ* ‘kruh’); *á/aə* za kratkonaglašeni *a* (na primer *brát* ‘brat; brati’, *plac* ‘trg’, *spət* ‘spati’); sovpad refleksov za prednaglasna in kratka naglašena *i* in *u* (na primer *krəχ* ‘kruh’ in *bək* ‘bik’); razvoj psl. cirkumflektiranega *o* v *u* (na primer *nuć*); razvoj *o* in novoakutiranega *o* v dolgih zlogih v *uə* (na primer *buəlet* ‘boleti’); razvoj *-o* v *-o* (npr. *pər* ‘Metatō ‘pri Metotih’, *pər* *Mar'jonō* ‘pri Marjonih’, *rošō* ‘rdečelas’, *ukō* ‘oko’; razvoj *-i* v *-ę* (na primer *Mar'ticę* ‘Martici’, *zadńę* ‘zadnji’, *jutřę* ‘jutri’); razvoj *-e* v *-á* (na primer *Ćapa, pər* *Ćapá*); *uə/á* za sekundarno kratkonaglašena *e/o* (na primer *kuəń* ‘konj’, *já* *vádro* ‘jasno je’); razvoj psl. *ě* v diftong *ię* (na primer *dięlat* ‘delati’); razvoj psl. dolgega *ę* in *e* v dvoglasnik *je* (na primer *žb'jela* ‘čebela’).

Za bertoški govor je značilen: protetični *u* pred *o* in *u* (*uəknō* ‘okno’, *uəpřet* ‘odpreti’), *l* za mehki *l* (*u'čitel* ‘učitelj’), prehod končnega *-m* v *-n* (na primer *p'lešen* ‘plešem’), palatalni *-ć* (na primer *p'reveć* ‘preveč’); pogosto *n* za mehki *ń* (na primer *muəšna* ‘mošnja’, ampak *s'lezeń* ‘vranica’ palatalni *n* pogosto najdemo pri romanizmih, na primer *puńa* ‘pest’). Za slovenski govor v Bertokih je sicer značilna sekundarna palatalizacija velarnih soglasnikov (*k* pred *y*, *i* in *e*, tj. *ć*, *g* pred *i* in *e*, tj. *j* in *h* pred *i* in *e*, tj. *ś*), a vsi fonemi niso vedno mehčano izgovarjani, na primer *šiša* ‘hiša’, toda *χitro* ‘hitro’,⁶ *bar'ješe* in *bar'ješá* ‘hlače’, vendar toda *d'ruyę* ‘drugi’, *ćiχnět* ‘kihiniti’, *ćurje* ‘kurje’, *ćita* ‘kita’, toda *ńokę* ‘svaljki’.

Preliminarna raziskava rabe romanizmov v slovenskem bertoškem govoru je pokazala,⁷ da je v tem kraju raba romanizmov pogostejša, kar gre nedvomno pripisati sobivanju (v istem kraju) z Istrani romanskih korenin. Zgodovinsko kulturno in jezikovno prežemanje slovenskega in italijanskega naroda v Bertokih je nedvomno vplivalo na obstoječi narečji in poimenovanje družin in vaščanov, ki imajo pogosto vir v istrskobeneških predlogah. Opozoriti velja tudi na sociolinguistični položaj istrobeneščine, ki so se ji vse do konca druge svetovne vojne prilagajali vsi Istrani slovanskih korenin.

⁶ Tudi *ž'velto*.

⁷ Neobjavljeno gradivo avtorice prispevka, ki bo izšlo predvidoma v letu 2022.

3. Metodologija

V Bertokih smo med letoma 2017 in 2020 opravili več narečjeslovnih raziskav, v sklopu katerih smo raziskali obe omenjeni narečji in zapisali preko 2.500 narečnih izrazov, več narečnih pripovedi, napisali smo kratko slovnico italijanskega bertoškega govora in zbrali slovenska (domača) hišna imena. Pri onomastični raziskavi je sodelovalo šest domačinov slovenskih korenin: M. K. (rojen leta 1949), M. K. (rojen leta 1931), D. K. (rojena leta 1954), M. K. (rojen leta 1948), G. B. (rojen leta 1938) in S. B. (rojen leta 1947).

Izbrani govorci aktivno uporabljajo lokalno narečje in v medsebojni komunikaciji ohranjajo domača hišna imena, ki med mlajšimi govorci že tonejo v pozabo.

Pri raziskavi hišnih imen smo se oprli izključno na podatke, pridobljene od narečnih govorcev, saj ta do sedaj še niso bila zapisana in raziskana. Obstoj nekaterih družinskih imen in vzdevkov se pojavi tudi v obsežni monografiji Laura Decarlija *Caterina del Buso – Capodistria attraverso i soprannomi*, v kateri najdemo številne koprške vzdevke in poimenovanja izbranih družin.

Istrskobeneške predloge smo iskali v koprskem narečnem slovarju Manzinija in Rocchija (*Dizionario storico fraseologico etimologico del dialetto di Capodistria*) iz leta 1995 in v Rosamanijeven občebeneškem narečnem slovarju (*Vocabolario giuliano dei dialetti parlati nella Venezia Giulia, in Istria, in Dalmazia, a Grado e nel Monfalconese*) iz leta 1999.

Pri prikazovanju domačih poimenovanj smo se oprli na delitev glede na motivacijo poimenovanja (prim. Klinar idr. 2012: 52–53).⁸ Predlagano razdelitev smo prilagodili poimenovanjem, slišanim med raziskavo: seznamu smo dodali še poimenovanja, ki izhajajo iz vzdevkov (gl. Todorović 2020).

V Bertokih smo zapisali:

1. hišna imena, nastala iz osebnih (ženskih in moških) lastnih imen – običajno po imenu gospodarjev ali gospodinj;
2. hišna imena, nastala iz priimkov;
3. hišna imena, nastala iz lastnih geografskih imen, ki niso vezana na lokacijo domačije, temveč na poreklo gospodarja (iz imen držav, dežel, bližnjih pokrajin oz. naselij);
4. hišna imena iz poimenovanj za poklic, status ali značilnosti gospodarja (iz poklica, predmeta, vezanega na poklic, statusa gospodarja, lastnosti gospodarja);
5. hišna imena, nastala iz poimenovanj rastlin (dreves in drugih rastlin);
6. hišna imena, nastala iz poimenovanj domačih in drugih živali;
7. hišna imena, nastala iz vzdevkov.

⁸ Prim. *Metode zbiranja hišnih in ledinskih imen*, ki je bila izdana v okviru projekta FLU-LED Kulturni portal ledinskih in hišnih imen.

Hišna imena zapisujemo poknjženo in narečno, in sicer predložno besedno zvezo v vlogi prislovnega določila kraja (oblikovana na podlagi vprašanja *kje?* – pri + mestniška oblika), imenovalniške oblike samostalnikov, pridevnik v moškem ali ženskem slovničnem spolu, odvisno od izhodiščne oblike,⁹ izvor imena in podatek o priimku družine, ki danes stanuje v hiši.¹⁰

Pri obravnavi šaredskih in pomjanskih hišnih imen (gl. Todorović 2020)¹¹ smo izpostavili, da pridevniki hišnih imen (vprašanje *čigav?*) v slovenskih istrskih govorih niso tvorjeni na *-ov* ali *-ev* za moški spol in *-ov-a* za ženski spol (prim. Škofic 2012 in Weis 2007) kot drugod na Slovenskem – govorniki jih tvorijo s predložno besedno zvezo s samostalnikom v rodilniku v vlogi desnega prilastka s pomenom svojine – *od/ud* oz. *ot/ut* 'od' + rodilnik samostalnika, npr. *pri Drejčku, od Drejčka, pri Lučamori, od Lučamore*. Pri omenjeni onomastični raziskavi smo izpostavili tudi, da v slovenskem istrskem narečju pri samostalnikih moškega, ženskega in srednjega spola sovpadata rodilnik in mestnik, v Bertokih na primer 'Luća (imenovalnik), 'Luća (rodilnik), *pər* 'Luća (mestnik). Ustreznejši način poknjževanja bi bil sicer *pri Drejčko, pri Čuketo, pri Fireta* itd., a smo se želeli z zapisom približati splošno-slovenskim narečnim oblikam (gl. Todorović 2020).

Hišna v moškem slovničnem spolu – s (katero koli) soglasniško končnico, na primer *Ma'rjon* (imen., ed.), *Ma'rjoni* (imen., mn.), sledijo dosledno sklanjativnem vzorcu *pər Ma'rjona* (mest., ed.), *pər Ma'rjonə* (mest., mn.); *D'rejček, D'rejčkə, pər D'rejčka, pər D'rejčkə; Br'ćin, Br'ćinə, pər Br'ćina, pər Br'ćino*.

Odstopanja v sklonskih oblikah opazimo pri hišnih imenih moškega spola s končnico na *-o, -a*, na primer 'Kolo (imen., ed.), *pər 'Kolata* (mest. ed.) – prim. tudi 'Loka, *pər 'Lokta, Na'zarjo, pər Na'zarjata* – vse oblike z vmesnim *-ot, -at*, značilnim za istrske in nekatere druge primorske govore, razen: *Binkə'leto* (imen., ed.), *Binkə'leṭə* (imen., mn.), *pər Binkə'leṭə* (mest., ed.), *Mal'tempə, pər Mal'tempa, An'tonjo, pər An'tonja, 'Ložikə, pər 'Ložikə* idr.

Izpostaviti velja tudi sklonske oblike imena 'Toni (< Antonio), ki ga domačini ne sklanjajo po vzorcu 'Bepe (imen.), 'Bepija (rod.), ampak 'Tonə, 'Tonəta, ki je pravzaprav rodilnik imenovalniške oblike imena Tone.

⁹ Za istrska hišna imena je značilno, da ne obstajajo ženske ali moške različice hišnega imena, če je hišno ime izvorno v moški ali ženski slovnični obliki. *Furlankin* soprog ni *Furlan*, *Drejčkova* žena ni *Drejčovka* ali *Drejčka* – priseljena ženska je po navadi ohranila poimenovanje svoje izvorne družine (gl. Todorović 2020).

¹⁰ V knjigah *Status animarum* nismo našli podatkov o bertoških hišnih imenih.

¹¹ V raziskavi smo predstavili skupno štiriinštirideset hišah imen, ki, tako kot bertoška, izhajajo večinoma iz osebnih lastnih imen, priimkov, geografskih imen, rastlin, živali in vzdevkov.

4. Bertoška hišna imena in njihov izvor

4.1. Hišna imena iz osebnih lastnih imen¹²

pri Antoniu Isaponu [pər an'tonja isa'pona], mest. m. sp.¹³

Antonio Isapon [an'tonjo isa'pon], imen., m. sp.

od Antonia Isapona [ut an'tonja isa'pona], rod., m. sp.

< Isapon

▶ priimek družine je Isapon

pri Drejčkih [pər d'rejčkɔ], mest., m. sp. mn.

Drejčki [d'rejčkɛ], imen., m. sp. mn.

od Drejčov [ud d'rejčkɔ], rod., m. sp. mn.

< Drejček [d'rejček], pomanjševalnica domačega imena Dreja [d'reja], hipokoristik od Andrej

▶ priimek družine je Bertok, njeni (številni) potomci imajo še nekaj drugih domačih imen, na primer *pri učitelju* [pər u'čitla], *pri Juštinu* [pər juš'tina], *pri Vaniku* [pər 'vanɛka], *pri Tonetu* [pər 'tonɛta] idr.

pri Mariji od Tine [pər ma'rija ut 'tinà], mest., ž. sp.

Marija od Tine [ma'rija ut 'tinà], imen., ž. sp.

od Marije od Tine [ut ma'rija ut 'tinà], rod., ž. sp.

< Marija, Tina

▶ priimek družine je Bertok; družina je imela dve domači meni – *pri Mariji od Tine* in *pri Nazarjotu učitelju* (v hiši sta živelata sorojenca Marija in Nazario)

pri Metotih [pər 'metatɔ], mest., m. sp. mn.

Metoti ['metatɛ], imen., m. sp. mn.

od Metotov [ut 'metatɔ], rod., m. sp. mn.

< istr. ben. (Koper) Meto iz Giacometto, hipokoristik od Giacomo

▶ priimek družine je Kocjančič

pri Nininih [pər ni'ninɔ], mest., m. sp. mn.

Ninini [ni'ninɛ], imen., m. sp. mn.

od Nininov [ut ni'ninɔ], rod., m. sp. mn.

< istr. ben. (Koper) hipokoristika Ninino oz. Nino, iz Giovannino (< Giovanni); prim. tudi istr. ben. vzdevek *Ninin* (VG 682) in istr. ben. samostalnik *ninin*

¹² Imen. = imenovalnik, mest. = mestnik, rod. = roditelj, m. sp. = moški slovnicični spol, ž. sp. = ženski slovnicični spol, ed. = ednina, mn. = množina.

¹³ Hišno ime bi lahko opredelili tudi kot hišno ime, nastalo iz priimka.

‘otroček’ (Manzini in Rocchi 141) – otroški izraz, razširjen v večini roman-
skih jezikov

▶ priimek družine je Kuret

pri Tonetu Novelu [pər 'tonəta no'vela], mest., m. sp.¹⁴

Toni Novel ['toni no'vel], imen., m. sp.

od Toneta Novela [ut 'tonəta no'vela], rod., m. sp.

< Tone (iz Anton) Novel; Toni (hipokoristik od Antonio) Novel

▶ priimek družine je Novel

4.2. Hišna imena iz priimkov

pri Firetu [pər 'firəta], mest., m. sp.

Fire ['fire], imen., m. sp.

od Fireta [ut 'firəta], rod., m. sp.

< Fire; poimenovanje se je razširilo na domačine, ki so živeli na Markovcu pri
Kopru, prim. Decarli (2003: 334), ki v istrskobeneškem narečju pojasnjuje: »I
Fire – zente che stava rente la scola del Monte Samarco.« 'Ljudje, ki so živeli
poleg osnovne šole na Markovcu.'; vzdevek, nastal iz priimka, zapiše tudi Ro-
samani – prim. *Fire* (VG 382)

▶ priimek družine je Kramešteter

pri Marjonih [pər mar'jonɔ], mest., m. sp. mn.

Marjoni [mar'jonɔ], imen., m. sp. mn.

od Marjonov [ud mar'jonɔ], rod., m. sp. mn.

< Marion; Bonifacio (2018: 321) navaja, da je priimek Marion v Kopru obsta-
jal že leta 1426, sprva kot *de Marion*, kasneje kot *Marion*, ki večalnica (z istr.
ben. večalno pripono *-on*) osebne lastnega imena Mario

▶ priimek družine je Apollonio

pri Marticih [pər mar'ticɔ], mest., m. sp. mn.

Martici [mar'ticɔ], imen., m. sp. mn.

od Marticov [ud mar'ticɔ], rod., m. sp. mn.

< Martissa – stara koprška plemiška družina (Decarli 2003: 453).

▶ priimek družine je Bajš

pri Purgerju [pər 'purɣərja], mest., m. sp.

Purger ['purɣər], imen., m. sp.

¹⁴ Hišno ime bi lahko opredelili tudi kot hišno ime, nastalo iz priimka.

od Purgerja [ut 'purɣərja], rod., m. sp.

< Purger

▶ priimek družine je Purger

pri Rožinčih [pər ro'žinčɔ], mest., m. sp. mn.

Rožinči [ro'žinčɛ], imen., m. sp. mn.

od Rožinčov [ud ro'žinčɔ], rod., m. sp. mn.

< Rosini in Rossini, ki pripada starim koprskim družinam (Decarli 2003: 632),
priimku je dodana istr. sl. pomanjševalna pripona *-ić*

▶ priimek družine je Bertok

pri Šosiču [pər 'šošića m], mest., m. sp.

Šosič ['šošič], imen., m. sp.

od Šosiča [ut 'šošića], rod., m. sp.

< Sosič

▶ priimek družine je Bertok

pri Bincolettih [pər binkɔ'letɔ], mest., m. sp. mn.

Bincoletti [binkɔ'letɛ], imen., m. sp. mn.

od Bincolettov [ud binkɔ'letɔ], rod., m. sp. mn.

< Vincoletto; pri domačem imenu opažamo v vzglasju *b* iz *v* (t. i. betacizem);
prim. istr. ben. *vapor* > *bapor* 'parnik' (Manzini in Rocchi 1995:12)

▶ priimek družine je Vincoletto¹⁵

4.3. Hišna imena iz geografskih imen, vezana na poreklo gospodarja

pri Brčinih [pər bər'činɔ], mest., m. sp. mn.

Brčini [bər'činɛ], imen., m. sp. mn.

od Brčinov [ud bər'činɔ], rod., m. sp. mn.

< Brčini [bər'činɛ] ← Brkini

▶ priimek družine je Vatovec

pri Papečih [pər pa'pečɔ], mest., m. sp. mn.

Papeči [pa'pečɛ], imen., m. sp. mn.

od Papečov [ut pa'pečɔ], rod., m. sp. mn.

< Podpeč

▶ priimek družine je Marsetič

¹⁵ Družina se je v kraj priselila v tridesetih letih 20. stoletja, ko so Italijani začeli z bonifikacijo (izsuševanjem) močvirnatga področja tik ob Bertokih; oblasti so v kraj pripeljale številne delavce iz italijanskega Veneta, ki so se na tovrstno delo dobro spoznali (Todorović 2018: 56).

pri Pini Furlanki [pər 'piná fər'lanká], mest., ž. sp.¹⁶

Pina Furlanka ['pina fər'lanka], imen., ž. sp.

od Pine Furlanke [ut 'piná fər'lanká], rod., ž. sp.

< Pina (hipokoristik od Giuseppina); Furlanka < Furlanija; družina sicer izhaja iz Milana, a domačini vsem, ki so se priselili iz Italije, pravijo, da so Furlani

▶ priimka družine se domačini ne spomnijo

4.4. Hišna imena iz poklicev

pri Bepiču gazdi [pər 'bepća 'ɣazdá], mest., m. sp.¹⁷

Bepič gazda ['bepić 'ɣazda], imen., m. sp.

od Bepiča gazde [ud 'bepća 'ɣazdá], rod., m. sp.

< Bepić ['bepić], pomanjševalnica (z istr. sl. manjšalno pripono *-ić*) istr. ben. imena Bepe ← Giuseppe in iz pogovorne besede *gazda* ['ɣazdá] 'gospodar, delodajalec'

▶ priimek družine je Kocjančič

pri Fantaristih [pər fanta'ristɔ], mest., m. sp. mn.

Fantaristi [fanta'ristɕ], imen., m. sp. mn.

od Fantaristov [ut fanta'ristɔ], rod., m. sp. mn.

< it. *fanterista* 'vojak pehote'

▶ priimek družine je Furlanič

pri Kampanerjih [pər kampa'nerjɔ], mest., m. sp. mn.

Kampanerji [kampa'nerjɕ], imen., m. sp. mn.

od Kompanerjev [ut kampa'nerjɔ], rod., m. sp. mn.

< istr. ben. *campaner*, *canpaner* 'zvonar' (VG 154); prim. domače ime *Campagner* družine Kocjančič iz Marezig in sorodno domače ime na Kolombanu (VG 154); prim tudi koprsko poimenovanje *Canpanèr*, ki je bilo značilno za eno od družin Destradi (Decarli 2003: 229)

▶ priimek družine je Kuret

pri Nazarjotu učitelju [pər na'zarjata u'čitela], mest., m. sp.¹⁸

Nazarjo učitelj [na'zarjɔ u'čitel], imen., m. sp.

od Nazarjota [ud na'zarjata u'čitela], rod., m. sp.

< Nazarjo učitelj ← Nazario

¹⁶ Hišno ime bi lahko opredelili tudi kot hišno ime, nastalo iz osebnega imena.

¹⁷ Hišno ime bi lahko opredelili tudi kot hišno ime, nastalo iz osebnega imena.

¹⁸ Hišno ime bi lahko opredelili tudi kot hišno ime, nastalo iz osebnega imena.

▶ priimek družine je Bertok; družina je imela dve domači meni – pri *Nazarjotu učitelju* in *pri Mariji od Tine* (v hiši sta živela sorojenca Nazarjo in Marija)

pri Tonetu šuštarju [pər 'tonəta 'šuštərja], mest., m. sp.¹⁹

Toni šuštar ['toni 'šuštər], imen., m. sp.

od Toneta šuštarja [ut 'tonəta 'šuštərja], rod., m. sp.

< Tone ← Anton; Toni (hipokoristik od Antonio) in istr. sl. 'šuštar 'čevljar' iz srvnem. *schuohster* 'čevljar', kar se je razvilo iz *schuohsūtære* in iz česar je današnje nem. *Schuster* 'čevljar' (Snoj 2015)

▶ priimek družine je Vatovec

4.5. Hišno ime iz poimenovanj rastlin

pri Panankuli [pər pa'nankulà], mest., ž. sp.

Panankula [pa'nankula], imen., ž. sp.

od Panankule [ut pa'nankulà], rod., ž. sp.

< istr. ben. (Koper) *panàncola* 'zrel koruzni storž' (Manzini in Rocchi 149); *Panàncola* je bil tudi vzdevek koprške družine Stradi (VG 728) in neke družine Perossa, ki so bili poljedelci italijanskega rodu iz koprškega zaledja

▶ priimek družine je Bertok

4.6. Hišna imena iz poimenovanj živali

pri Čuketih [pər ču'keṭo], mest., m. sp. mn.

Čuketi [ču'keṭe], imen., m. sp.

od Čuketo [ut ču'keṭo], rod., m. sp.

< najverjetneje iz istr. sl. *čuk* 'čuk', z istr. ben. manjšalno pripono *-eṭo*. Prim. koprski vzdevek *Ciuchéto*, za katerega Decarli (2003: 275) zapisuje (v istr. ben. narečju): »Soranome de Nadal e Piero Babuder, cortivani che i veva el ciuc (assiolo) sul albero fora de casa.« 'Vzdevek poljedelcev Nadala in Piera Babuderja, ki sta imela na drevesu poleg hiše veliko uharico.' Sicer neobičajna smer prevzemanja (vas – mesto) je v navedenem primeru smiselna, saj so koprski *cortivani*²⁰ živeli v neposrednem stiku z Istrani slovanskih korenin, ki so naseljevali le zaledja mest in prevzemali slovenske domače izraze. Prim. tudi istr. ben. *ciuco* 'osel' in *ciuco* 'vinjen, pijan' (VG 221), oboje z istr. ben., a je najbolj verjeten izvor iz istr. sl. *čuk* 'čuk'.

▶ priimek družine je Babuder

¹⁹ Hišno ime bi lahko opredelili tudi kot hišno ime, nastalo iz osebnega imena.

²⁰ *Cortivani* so bili koprski poljedelci in dninarji (tudi najemniki) romanskega rodu, ki niso živeli v mestih kot *paolani* (gl. Todorović 2016: 43).

pri Kantačirih [pər kanta'ćiro], mest., m. sp. mn.

Katačiri [kanta'ćire], imen., m. sp.

od Kantačirov [ut kanta'ćiro], rod., m. sp.

< istr. ben. (Piran) *cantacirlo* 'strnad' (VG 161); prim. istr. ben. (Milje) *cantaciroli* (VG 162)

▶ priimek družine je Peharc

pri Škifiču [pər š'kifića], mest., m. sp. mn.

Škifič [š'kifić], imen., m. sp.

od Škifiča [ut š'kifića], rod., m. sp.

< istr. ben. *schifo* 'mali ponirek', z dodano manjšalno pripono *-ić*; prim. tudi istr. ben. *schifo* 'gnus, stud odvratnosti; gnusen', prav tako z dodano manjšalno pripono *-ić* (VG 908)

▶ priimek družine je Bertok

4.7. Hišna imena iz vzdevkov

pri Čapi [pər 'ćəpà], mest., ž. sp.

Čapa ['ćəpa], imen., ž. sp.

od Čape [ut 'ćəpà], rod., ž. sp.

< najverjetneje istr. ben. *ciapo* 'krdelo, čreda, trop' (VG 211); prim. tudi istr. ben. *ciapar* 'vzeti, ujeti' (Manzini in Rocchi 46)

▶ priimek družine je Apollonio

pri Kolmotih [pər 'kolmato], mest., m. sp. mn.

Kolmoti ['kolmotę], imen., m. sp. mn.

od Kolmotov [ut 'kolmato], rod., m. sp. mn.

< prim. istr. ben. *colmo* 'streha', 'zvrhano poln' (VG 230; Manzini in Rocchi 51); prim. koprski vzdevek (Decarli 2003. 282) in priimek *Colmo* (Decarli ibid.; VG 230)

▶ priimek družine je Bubnik

pri Kolotu [pər 'kolata], mest., m. sp.

Kolo ['kolo], imen., m. sp.

od Kolota [ut 'kolata], rod., m. sp.

< istr. ben. *colo* 'vrat, ovratnik' (VG 230, 231); prim. piranski vzdevek *Colo* (VG 321)

▶ priimek družine je Apollonio

pri Legi [pər 'leɣata], mest., m. sp.

Lega ['leɣa], imen., ž. sp.

od Lege [ut 'leɣata], rod., ž. sp.

< politična stranka Lega Nazionale, ki jo je podpirala ena izmed družin Apollonio. Decarli (v istr. ben. narečju) pojasnjuje: »Bepi Lega, coi fioi Bruno e Ciano Lega, coloni de Nobile, i stava a Prade, sóto la scola.« 'Bepi Lega, s sinovoma Brunom in Cianom Lego, koloni družine de Nobile, ki živeli so v Pradah, pod šolo.'

▶ priimek družine je Apollonio

pri Lodžikih [pər 'loʒikɔ], imen., m. sp. mn.

Lodžiki ['loʒikɛ], imen., m. sp. mn.

od Lodžikov [ut 'loʒikɔ], rod., m. sp. mn.

< it. *logica* 'logika, zdravo razmišljanje'; prim. istr. ben. *loica* 'dialektična argumentacija, sofizem' (Manzini in Rocchi 119)

▶ priimek družine je Bertok

pri Lokotu [pər 'lokata], mest., m. sp.

Loka ['loka], imen., m. sp.

od Lokota [ud 'lokata], rod., m. sp.

< istr. ben. (Koper) *loca* (lat. *Scrobicularia piperata*) 'školjka', ki je značilna za Škocjanski zatok, v neposredni bližini Bertokov (Decarli 2003: 417; Manzini in Rocchi 118), prim. tudi istr. ben. *loca* 'katar' (Decarli ibid.) in vzdevek *Loca*, ki ga zapiše tudi Rosamani (VG 547)

▶ priimek družine je Kožlan

pri Lučamori [pər luća'morà], mest., ž. sp.

Lučamora [luća'mora], imen., ž. sp.

od Lučamore [ud luća'morà], rod., ž. sp.

< Luča ← Luci in istr. ben. *mora* 'črnolaska, temnolaska' (VG 650)

▶ priimek družine je Kožlan

pri Maltempu [pər mal'tempa], mest., m. sp.

Maltempo [mal'tempo], imen., m. sp.

od Maltempa [ud mal'tempa], rod., m. sp.

< istr. ben. *maltempo* 'slabo vreme' (VG 576); prim. vzdevek *Maltempo* neke družine Coslan (Decarli 2003: 439; VG ibid.)

▶ priimek družine je Peharc

pri Pači [pər 'pačá], mest., ž. sp.

Pača ['pačá], imen., ž. sp.

od Pače [ut 'pačá], rod., ž. sp.

< istr. ben. *paciar* 'obilno in slastno jesti ter piti' – 1. os. ed. *pacio* (Decarli 2003: 526; Manzini in Rocchi 147); prim. piransko domače družinsko ime *Paceti* – družina je bila znana po obilnih malicah (VG 717)

▶ priimek družine je Kuret

pri Pivki [pər 'piŭká], mest., ž. sp.

Pivka ['piŭka], imen., ž. sp.

od Pivke [ut 'piŭká], rod., ž. sp.

< istr. sl. *'piŭka* 'pika na jeziku' (gl. Todorović 2018: 217).

▶ priimek družine je Kuret

pri Trakajih [pər tra'kajo], mest., m. sp. mn.

Trakaji [tra'kaje], imen., m. sp. mn.

od Trakajov [ut tra'kajo], rod., m. sp. mn.

< istr. ben. *tracagnoto* 'čokat, tršat' (VG 1168)

▶ priimek družine je Kocjančič oz. Cociancic

5. Sklep

Domača hišna imena v Bertokih ohranjajo predvsem starejši prebivalci. Ti še danes, v komunikaciji s sokrajani, stare lokalne družine prepoznavajo in jih označujejo z domačimi imeni, kar je še posebej dragoceno, saj v kraj v zadnjem stoletju intenzivno doteka novo prebivalstvo – Bertoki so leta 1900 šteli 532 prebivalcev, danes pa tu živi 994 ljudi (KLS 1968: 123; http://pxweb.stat.si/pxweb/database/dem_soc/dem_soc.asp). V času dialektoloških (leta 2017 in 2018) in onomastične raziskave (leta 2020) smo zapisali 36 hišnih imen, ki še niso bila nikoli zapisana in analizirana.

Analiza pridobljenega gradiva je pokazala, da bertoška hišna imena glede na poimenovalno motivacijo izhajajo iz osebnih lastnih imen (šest hišnih imen), priimkov (sedem hišnih imen), geografskih imen (tri hišna imena), poimenovanj za poklic (pet hišnih imen), iz poimenovanja rastlin (eno hišno ime), živali (tri hišna imena) in iz vzdevkov (enajst hišnih imen).

Poleg leksikološko-etimoloških analiz v okviru dialektoloških raziskav so na območjih, kjer ste stikata dve ali več narečij, kot je obravnavano, izjemno dragocena spoznanja, izhajajoča iz onomastičnih raziskav. Naše pretekle raziskave (gl. Todorović 2018: 25) so pokazale, da se romanski mestni prebivalci (iz Kopra, Izole

in Pirana) slovanskim govorcem niso prilagajali, saj so ti govorili oba jezika, sami pa večinoma niso bili dvojezični, kar se odraža tudi v maloštevilnih slovenizmih v istrskobeneškem narečju. V narečno enojezičnih krajih slovenske Istre, kjer domačini govorijo le rižansko, šavrinsko ali istrskobeneško, so odsevi druge tradicije prisotni, a se ne odražajo enako (Todorović 2018: 12). V krajih, kot so Bertoki, kjer živijo Istrani slovanskega in romanskega porekla, se kulturni in jezikovni tradiciji stapljata intenzivno, a nezavedno. Poimenovanja, ki jih v slovenski Istri uporabljajo za italijansko govoreče meščane in slovensko govoreče podeželane, na primer *Lahi* in *kwej de pa'eže* 'tisti iz vasi', tu niso prisotni, kar daje vtis, da si oboji pripisujejo enak izvor – vsi so namreč Bertošani (Todorović 2018: 12). A poudariti velja, da narečji v stiku nista imeli enakega sociolingvističnega statusa – tako kot drugod v Istri so se tudi Bertošani slovenskih korenin v komunikaciji prilagajali romansko govorečim sovaščanom, a so (bili) ti, v nasprotju s prebivalci iz mest, vsaj receptivno dvojezični, tisti iz nacionalno mešanih družin pa tudi dvojezični, kot izhaja iz pričevanja, zapsanega v Bertokih (gl. Todorović *ibid.*):

»Mi 'parlo ita'lan e lu riš'pondi in žlo'ven. Ko ši ri'vava par'lar e kwalke'dun no ša la 'parola, o mi la 'diyo in žlo'ven o lu in ita'lan. Mi 'pošo 'anka dir: „Do greš?“ E ku'si 'anka lu. Že 'tante pa'role ke mi le 'diyo in žlo'ven.«

V prevodu:

»Jaz govorim italijansko, on mi odgovarja po slovensko. Ko se pogovarjava in se eden od naju ne spomni besede, jo jaz povem po slovensko ali on po italijansko. Lahko tudi rečem: „Do greš?“ In tako tudi on. Veliko je besed, ki jih povem po slovensko.«.

Tudi etimološka razčlemba bertoških hišnih imen je potrdila, da je jezikovno prevzemanje med dvema istrskima narečjema v stiku pretežno enosmerno (istrobeneščina → slovensko istrsko narečje) – večina hišnih imen je namreč istrskobeneškega izvora; hišna imena, nastala iz vzdevkov, pa izhajajo vsa, razen enega domačega imena, iz neke istrskobeneške predloge.

Literatura

- DECARLI, LAURO. 2003. *Catarina del Buso – Capodistria attraverso i soprannomi*. Trieste: Edizioni Italo Svevo.
- DORIA, MARIO. 1986. *Grande dizionario del dialetto triestino*. Trieste: Il Meridiano.
- FURLAN, METKA. 2020. Zakaj se prebivalcem Bertokov pravi *Berošani*? *Jezikoslovni zapiski*, 26/1, Ljubljana, 27–42.
- KLINAR, KLEMEN IDR. 2012. *Metode zbiranja hišnih in ledinskih imen*. Jesenice – Celovec: Razvojnna agencija Zgornje Gorenjske.
- KLS 1968. = *Krajevni leksikon Slovenije: Repertorij z uradnimi, topografskimi, zemljepisnimi, zgodovinskimi, kulturnimi, gospodarskimi in turističnimi podatki vseh krajev Slovenije*, I–IV. 1968. – 1980. Ur. Savnik, Roman; Planina, France; Šifrer, Živko. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- KLS 1995. = *Krajevni leksikon Slovenije*. 1995. Ur. Orožen Adamič, Milan; Perko, Drago; Kladnik, Drago. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- LOGAR, TINE. 1955. *Poročilo o terenskem delu 26.–29. 4. 1955* (22-202/55). Arhiv Inštituta za slovenski jezik (22), 1948– [rokopis, hrani Dialektološka sekcija Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU].
- LOGAR, TINE. 1996. *Dialektološke in jezikoslovne razprave*. Ur. Kenda-Jež, Karmen. Ljubljana: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša – ZRC SAZU, 86–92, 386–389, 403–404.
- MANZINI, GIULIO; ROCCHI, LUCIANO. 1995. *Dizionario storico fraseologico etimologico del dialetto di Capodistria*. Rovigno: Centro di ricerche storiche Rovigno.
- NALDINI, PAOLO; DAROVEC, DARKO. 2001. *Cerkveni krajepis ali Opis mesta in škofije Justinopolis, ljudsko Koper*. Koper: Zgodovinsko društvo za južno Primorsko – Znanstveno-raziskovalno središče.
- PUCER, ALBERTO. 2005. *Popotovanje po Slovenski Istri*. Koper: Libris.
- SNOJ, MARKO. 2015. *Slovenski etimološki slovar*. www.fran.si (dostop 30. 12. 2020).
- Statistični urad Republike Slovenije. http://pxweb.stat.si/pxweb/database/dem_soc/dem_soc.asp (dostop 28. 12. 2020).
- ŠKOFIC, JOŽICA. 2012. Zasnova vseslovenskega slovarja narečnih hišnih in ledinskih imen. *Annales. Series historia et sociologia*, 24/2, Koper, 293–306.
- TODOROVIĆ, SUZANA. 2015. *Šavrinsko in istrskobeneško besedje na Piranskem*. Koper: Libris.
- TODOROVIĆ, SUZANA. 2016. *Narečje v Kopru, Izoli in Piranu*. Koper: Libris.
- TODOROVIĆ, SUZANA. 2017. *Narečna raznolikost v okolici Kopra: Dekani, Hrvatini, Škofije*. Koper: Libris.
- TODOROVIĆ, SUZANA. 2018. *Raznovrstnost narečnih govorov na Koprskem: Bertoki, Puče, Sveti Anton*. Koper: Libris.

- TODOROVIĆ, SUZANA. 2019. *Istrobeneščina v krogu drugih jezikov in govorov v slovenskih obmorskih krajih*. Koper: Libris.
- TODOROVIĆ, SUZANA. 2020. Hišna imena na Pomjanu in Šaredu v slovenski Istri. *Folia onomastica Croatica*, 29, Zagreb, 221–236.
- TODOROVIĆ, SUZANA. 2020a. *Istrskobeneški jezikovni atlas severozahodne Istre 2. Števniki in opisni pridevniki, čas in koledar, življenje, poroka in družina, hiša in posestvo*. Koper: Libris – Italijanska Unija – Osrednja knjižnica Srečka Vilharja Koper.
- VG = ROSAMANI, ENRICO. 1999. *Vocabolario giuliano dei dialetti parlati nella Venezia Giulia, in Istria, in Dalmazia, a Grado e nel Monfalconese*. Trieste: Lint.
- WEISS, PETER. 2007. Iz prvotnih ledinskih imen tvorjena hišna imena v spodnji Zadrečki dolini. *Jezikoslovni zapiski*, 13/1–2, Ljubljana, 493–505.

Obiteljski nadimci u selu Bertoki kraj Kopra (podrijetlo i analiza)

Sažetak

U radu je pregled obiteljskih nadimaka potvrđenih u selu Bertoki kraj Kopra popraćen analizom njihova podrijetla. Govor Bertoka dio je rižanskoga poddijalekta koji sa šavrinskom varijantom tvori slovensku istarsku dijalektnu skupinu. Starosjedioci u Bertokima – Istrani s romanskim i slavenskim korijenima – govore istarskim dijalektom talijanskoga i slovenskoga podrijetla. Dakle, u Bertokima postoji suživot slovenskoga jezika – *bertošanskoga*, kako ga zovu mještani, i istarskovenecijanskoga zvanoga *bertosano*.

Istraživanjem je utvrđeno da je u Bertokima i u drugim dvodijalektnim naseeljima prijelaz iz slavenske jezične i kulturne tradicije u romansku većega intenziteta nego u naseljima čiji stanovnici govore samo jednim dijalektom. Bertošanci koji govore romanski uglavnom su receptivno dvojezični, dok su stanovnici slovenskoga podrijetla aktivno dvojezični. Taj se fenomen može pripisati sociolingvističkomu položaju Istrana u prošlosti.

Građa je prikupljena u razgovorima sa starosjediocima slovenskoga podrijetla. Obiteljski nadimci zapisivani su tijekom razgovora te tijekom (kasnijega) prelušavanja snimaka. Zabilježeno je i analizirano trideset šest obiteljskih nadimaka. Oni su nastali od: osobnih imena (npr. *pri Drejčkih*), prezimena (npr. *pri Marticih*), toponima (npr. *pri Papečih*), naziva zanimanja (npr. *pri Tonetu šuštarju*), naziva biljaka (npr. *pri Panankuli*), naziva životinja (npr. *pri Čuketih*) te od osobnih nadimaka (npr. *pri Trakajih*).

Etimološka analiza pokazala je da većina obiteljskih nadimaka potječe iz istarskovenecijanskoga, stoljećima prisutnoga u Bertokima.

Ključne riječi: slovenska Istra, Bertoki, obiteljski nadimci, dijalektologija, etimologija, onomastika

Ključne besede: slovenska Istra, Bertoki, hišna imena, dialektologija, etimologija, onomastika

Keywords: Slovenian Istria, Bertoki, family nicknames, dialectology, etymology, onomastics